

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

XVI. De fortilegis, blasphemis, & sacrilegis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

DE SORTILEGIS, BLASPHEMIS ET SACRILEGIS.

TITULUS XVI.

§. 1. Sortilegi qui;

Sortilegi dicuntur, qui id, quod occultum est, eventu aliquo resciplantur: veluti sumi, exempli gratia, qui ad deprehendendum furem, vel ad præcognoscendum id, quod furtum suscipiantur, codicem, tabulam, astrolabium, cylindrum quid moveantur inspiciunt, cap. 1, Ep. 2, Ext. De sortilegi can. unico xxvi. qu. 1. Hæc enim, cum non sine dæmonis conspiratione, aut tacita ejus imploratione exerceri soleant, rectè improbantr à sacris Canonibus juxta illud D, Paui: Nolo autem vos socios fieri dæmoniorum, 1, ad Corinth. 10.

¶ 2. Sors nihil in se mali continet; & quando licet exerceatur.

Alioqui sors nihil mali in se continet, can. 1, xxvi, qu. 2, adeoque è uti licebit, si necessitas cogat, ut de Matthia in Actis Apostolicis 1, de Onata 1, Reg. 14, c. 8 aut cum dubium factum inter partes fortitione dirimai placet, l. Si qua s. D, Fam. ercise. I. Sed cum ambo 14, D. De jud. l. 3, Cod. Com. de litg.

¶ 3. De poena sorte abutentium.

Illis igitur, qui sorte abutuntur, communio ne Ecclesiæ interdictur; sicut & ariolis, aruspiciis, aliisque incantatoribus, can. 1, & passim xxvi. quæst. 5. Sed & jure civili in eos animadvertisit, ut videre est tit. C, de malef. & Maledictis.

§. 4. Blasphemi qui, & quando coercentur.

Blasphemis uat, qui in Deum vel Sanctos contumeliam vel maledictum evomunt, Apoc. cap. 13, c. 2, Ext. de malef. Et hie p̄ scripto juris Canonici solemní p̄nitenziæ & p̄nâ pecuniariâ coercentur, d, cap. 2, à jure civili ultimo suppliatio, si in Deum blasphemia admisita sit, plectantur, Novell. VI non luxurientur hom. Verum ha pone

quandoque immutantur, ut apud Did. Covar. ad cap. Quamvis De past. in 6, 1, part. §, 7, num. 1, cum seqq.

§. 5. Sacrilegi qui, & de eorum animadversione.

Sacrilegi sunt, qui rem sacram è loco sacro, vel non sacram de loco sacro, vel sacram de loco non sacro, dolo auferunt, can. Quisquis §, similiter xvii, qu. 4, Latius hoc jure, quam Civili, quo, in re non sacra, quamvis è loco sacro sacrificium non admittitur, sed furtum, l, dicit D, Ad L. Iul. pecul. Utroque tamen jure, si qua iniuria loco divino vel persona Ecclesiastice illata est, sacrilegi nomine notatur, d, can. Quisquis can. Si quis suadenter, qu. 4, l. Si quis 10, C. Episc. & cler.

§. 6. De poena sacrilegorum.

Pœna in sacrilegos nunc asperior, nunc mitior statuitur, pro ratione persona, rei, & temporis, adeoque arbitrio est, iuxta Sacrilegi D, Ad L. Iul. pecul. d, can. Quisquis cumseqq tum alibi a Libet hic Beis locum integrum subjiceret, ex quo textus noster desumpsus est: Non exemplo Matthia, ubi quod tenet Propheta forte deprehensus sit, indifferenter sortibus est credendum: cum privilegia singulorum (ut Hieronymus ait) communem legem sacerè omnino non possint et infra: Si quietamen necessitate aliquā compulsi daumpsumptant sortibus exemplo Apostolorum esse conculendum, videant hoc ipsos Apostolos non nisi collectio fratrum coeju & precibus ad Deum sussis egisse Adde & illos marii damnari, qui ex observatione dies, mensis, aut anni faustum vel insanustum quid existimant, can. fin. xxvi. quæst. 7, can. Non licet, & ibi Glos. ad. quæst. 5.